

Tesekkürler İsa Mesih

Mesih Osa’yla ilk tan1_t1 1m zaman 17 ya_1ndayd1m, hayat1m1n en bunal1ml1 günlerini ya_1yordum kendimce! Ne kendime, ne de kar_1mdaki insanlara güven duymıyordum. Çünkü ya_ad1klar1m, bana kimseye güven duymamam1 ö retmi_ti.

Osa benim için sadece Tanr1’nin O lu’ydu, ne yazık ki bundan daha fazlas1n1 anlayamıyordum0lk iki yıl kiliseye sadece de i_iklik olsun diye ya da arkadaş_lar1m1 görmek için gidip geldim. Osa’nin mucizeler yaptı 1n1, birçok ki_ye farklı bir manevi ya_am sa lad1 1n1 duyuyordum. Bunlara sık sık içimden gülüyordum.

Okuyduğum i_te böyle geçti. Bir Pazar günü, ailem kiliseye gitmek için hazırlık yapıyordu. Ben de o gün gerçekle_tirmeyi dü_ündü intihar için kafamda plan kuruyordum. Onlara kiliseye gitmek istemedi mi söyledim.

Az sonra yalnız kalm1_t1m. Yere diz çöküp oturdum ve a lamaya ba_ladım. Tanr1’ya, O’nu çok sevdi mi, ama benim de sevgiye, güvene ve ilgiye ihtiyacım oldu unu anlattım. Aslında intihar etmek istemiyordum, ama yapabileceğim ba_ka hiçbir_ey kalmam1_t1. Odamın penceresine çıktım ve kendimi a_a 1ya bıraktım...

Gözlerimi açtım, ölmemi_tim. Hayatımın mucizesiyle kar_1 kar_1yaydım: Oda penceresinin dış1_na de il, içine do ru, yani odanın içine dü_mü_tüm. Bu nasıl oldu diye dü_ünürken tekrar a lamaya ba_ladım. Osa yanımdaydı, beni seviyordu ve gerçekten benimle bir Baba gibi ilgileniyordu. O_te bu olay iman hayatımın dönüm noktası oldu. Hayatımın Osa’nin ellerine bıraktım.

Şu anda 25 ya_1ndayım; geriye dönüp baktığımda pi_manlık duyduğum hatalarımın, _u anda birer olgunluk meyvesi olarak Rab’bin gözünde değer kazandığımı ve hayatımın Rab için çok önemli ve değerli olduğunu görüyorum.

Te_ekkürler İsa Mesih!

Ayten